

RIIGI TEATAJA

Nr. 19.

6. märtsil 1934.

Nr. 19.

- Art. 129. Riigikogu kantselei koosseisu muutmise seadus.
130. Eesti kroonides või välisvaluutas sõlmitud kohustuste õiendamise seadus.
131. Sihtasutuste seadus.
132. Vabariigi Valitsuse garantiil Eesti Pangas seisvate laenude alal tekkivate kahjude katmise erifondi seadus.
133. Otsus Pensioniseaduse § 2 põhjal võetava 4% suuruse maksu kohta.
134. Ohvitseride teenistuskäigu seadluse muutmise ja täiendamise seadlus.
135. Üleajateenijate teenistusseadluse muutmise ja täiendamise seadlus.
136. Või hinna kindlustamise määrus.
137. Arhitektide ja inseneride tasumäärustik.
138. Haavapakkude raudteel veoks ja sadamates väljaveoks laoplatesidele vastuvõtmise määrus.
139. Teenistustasude vähendamise määruse täiendamise määrus.
140. Vabariigi Valitsusele alluvate asutuste koosseisude määrus.
141. Kaubaveotariifi nr. 66 ja eriveotariifi nr. 81 muutmise ja nr. 129 maksmapanemise määrus.
142. Korraldus a.-s. „Vennad Popov“, Tallinnas, mõnesuguste arvete sularahas tempelmaksmise korra kohta.

129. Riigikogu kantselei koosseisu muutmise seadus.

26. veebruaril 1934. a.

Riigikogu on võtnud vastu alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja.

§ 1. Kustutada Riigikogu kantselei koosseisust (RT 26 — 1929) üks asjaajaja koht, liik a, kuupalk Kr. 100.—.

§ 2. Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1934.

Tallinnas, 26. veebruaril 1934. a.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

130. Eesti kroonides või välisvaluutas sõlmitud kohustuste õien- damise seadus.

26. veebruaril 1934. a.

Riigikogu on võtnud vastu alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja.

§ 1. Eesti kroonides nii enne kui ka pärast käesoleva seaduse maksma-
hakkamist sõlmitud kohustusi võib tasuda Eesti seaduslike maksuvahen-
ditega samas summas, mille kohta oli lepitud kokku, arvestamata krooni kurssi
kindlustavaid kokkuleppeid.

§ 2. Nii enne kui ka pärast käesoleva seaduse maksmahakkamist välis-
valuutas sõlmitud kohustusi võib tasuda vastava välisvaluutaga samas summas,
mille kohta oli lepitud kokku, arvestamata selle valuuta kurssi kindlustavaid
kokkuleppeid.

Tallinnas, 26. veebruaril 1934. a.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

131. Sihtasutuste seadus.

26. veebruaril 1934. a.

Riigikogu on võtnud vastu alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Sihtasutusi võib asutada hariduslikeks, teaduslikeks, kunsti-
listeks, hoolekandelisteks, usulisteks ja muudeks üldkasulikeks otstarveteks.

§ 2. Sihtasutusel on juriidilise isiku õigused. Eriti on tal õigus oman-
dada ja võõrandada kinnis- ja vallasvara, asutada ettevõtteid oma eesmärkide
saavutamiseks, sõlmida lepinguid ja võtta oma peale kohustusi ning esineda
oma esindajate või volinikkude kaudu kohtutes nõudjana ja kostjana.

§ 3. Sihtasutuse majanduslikuks aluseks on alusvara, mis on antud
või lubatud sihtasutusele selle asutamisel. See alusvara võib kasvada oma
tulust, toetussummadest, abirahadest ja teistest alusvara täiendamiseks mää-
ratud summadest.

Sihtasutuse otstarvete teostamisel võidakse ära tarvitada põhikirja koha-
selt ainult sihtasutuse alusvara juurdekasvu ja sissetulekuid sihtasutuse ette-
võtteist, kuna tema alusvara enese äratarvitamine on lubatud ainult juhtudel,
millised sõnaselgelt ette nähtud sihtasutuse põhikirjas.

2. peatükk.

Sihtasutuste asutamine.

§ 4. Sihtasutuse asutajaiks võivad olla füüsilised ja juriidilised isikud,
kes on andnud või lubanud asutatava sihtasutuse majanduslikuks aluseks
küllaldase alusvara.

§ 5. Kui sihtasutus peab ellu kutsutama viimse tahteavalduse põhjal,
siis peab pärast asutaja surma sellest tahteavaldusest teatatama Kohtu- ja
siseministeeriumile kolme kuu kestel. Teatama on kohustatud iga asutus,
ametnik või kodanik, kelle käes on tahteavaldus.

§ 6. Eelmises (5) paragrahvis tähendatud juhtudel koostatakse sihtasutuse põhikiri § 11 ettenähtud korras.

§ 7. Sihtasutuse asutajad koostavad sihtasutuse põhikirja ja esitavad selle Kohtu- ja siseministeeriumile kahes eksemplaris, millele peavad olema alla kirjutanud asutajad ning nende allkirjad tõestatud notariaalkorras.

Ühes sihtasutuse põhikirjaga esitatakse Kohtu- ja siseministeeriumile tõendused sihtasutuse alusvara kohta.

§ 8. Sihtasutuse põhikiri peab sisaldama järgmisi teateid:

- 1) sihtasutuse nimetuse ja eesmärgi;
- 2) sihtasutuse alusvara koosseisu;
- 3) sihtasutuse valitsemise korra ja asukoha.

Sihtasutuse nimetuseks ei või võtta mõne teise asutuse nimetust eraldavat vahet tähendamata.

§ 9. Kui Kohtu- ja siseministeerium leiab, et asutuse põhikiri ei vasta § 8 tähendatud nõudeile või muile seaduse eeskirjadele või asutuse alusvara ei ole küllaldane asutuse otstarbe taotlemiseks, siis saadab ta põhikirja tagasi vastavate paranduste tegemiseks või alusvara suurendamiseks.

§ 10. Kui põhikirja täiendamine või parandamine ei ole võimalik asutaja enese poolt ta surma tõttu või ta teadmata äraoleku pärast ja kui ta oma kirjalikus avalduses ei ole jätnud selle tegemist kellegi teise hoolde, siis täiendab ning parandab põhikirja Kohtu- ja siseministeerium, lähtudes seejuures asutaja arvatavast soovist.

§ 11. Juhtudel, kus uuele sihtasutusele alusvara andja või lubaja selle andmisel või lubamisel ei ole ise koostanud käesoleva seaduse § 7 ettenähtud korras põhikirja, koostab selle Kohtu- ja siseministeerium või, kui ta leiab antud alusvara mitteküllaldase olevat, esineb Vabariigi Valitsusele ettepanekuga arvata see vara või kapital mõne varem asutatud ja juba töötava sihtasutuse juurde, arvestades mõlemal korral varaandja tahet.

§ 12. Kõigi sihtasutuste põhikirjad, nii nende asutajate eneste kui ka Kohtu- ja siseministeeriumi poolt koostatud, kinnitab Vabariigi Valitsus Kohtu- ja siseministri ettepanekul.

§ 13. Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud sihtasutuste põhikirjad avaldatakse Riigi Teatajas sihtasutuste arvel ning kantakse Kohtu- ja siseministeeriumis peetavasse sihtasutuste registrisse.

Registri pidamise lähem kord määratakse Vabariigi Valitsuse määrusega.

3. peatükk.

Sihtasutuste tegevuse korraldamine ja järelevalve.

§ 14. Sihtasutuse kinnitatud põhikirja avaldamisega Riigi Teatajas omandab asutus kõik põhikirjas ettenähtud õigused ja võib asuda sihtasutusele antud või lubatud varade valitsemisele ja teha korraldusi nende varade kandmiseks asutuse nimele ning alata tegevust.

Sihtasutuste varade valitsemisest on õigustatud osa võtma oma esindajate kaudu ka riigi- ja omavalitsusasutused, kui see osavõtt on nähtud ette sihtasutuse põhikirjas.

§ 15. Pärast sihtasutuse põhikirja kinnitamist ei või isikud ega asutused võtta tagasi oma varasid, mis nende poolt antud või lubatud sihtasutuse heaks.

§ 16. Käesolevas seaduses ettenähtud korras kuuluvad kinnitamisele ja registreerimisele ka nende sihtasutuste põhikirjad, mis on asutatud juriidi-

lise isiku õigustega enne käesoleva seaduse maksmahakkamist ja on püsinud alal oma iseseisva varaga. Enne kinnitamist ja registreerimist võidakse nende sihtasutuste suhtes kohaldada käesoleva seaduse § 22—24 eeskirju.

Eelmise lõike eeskirjade järgi kuuluvad registreerimisele ka kõik seni tegutsevad sugukonna ning perekonna sihtasutused.

Selleks peavad nende asutuste tegevust juhtivad organid esitama nende põhikirjad või asutamiskirjad või tõestatud ärakirjad neist Kohtu- ja siseministeeriumile ühes teadetega nende asutuste asukoha ja varade kohta hiljemalt ühe aasta jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamisest.

§ 17. Kui seni tegutsenud sihtasutus ei ole esitanud Kohtu- ja siseministeeriumile eelmises (16) paragrahvis tähendatud korras ning tähtajal vajalikku põhikirja, siis loetakse sihtasutuse tegevus lõpetatuks ning tema varad võetakse administratiivkorras Kohtu- ja siseministeeriumi valdamisele uue sihtasutuse asutamiseks või mõnele olemale sihtasutusele üleandmiseks või likvideerimisele määramiseks § 25 korras.

§ 18. Järelevalve sihtasutuste üle kuulub Kohtu- ja siseministeeriumile, arvatud välja § 16 teise lõike korras registreeritud sugukonna ning perekonna sihtasutused, mille tegevuse järelevalvet teostavad nende juhatuste asukohtade vaestelastekohtud.

Järelevalve teostamiseks on Kohtu- ja siseministeeriumil õigus nõuda sihtasutuste organeilt jooksvaid ettekandeid ning aruandeid sihtasutuste tegevuse kohta mitte tihemini kui kord pooles aastas ning igal ajal kontrollida ja revideerida nende tegevust.

§ 19. Sihtasutused esitavad Kohtu- ja siseministeeriumile tegevuse ja eelarve täitmise aruanded iga möödunud aasta kohta sellele järgneva aasta esimese nelja kuu kestel ning teatavad asutuste organite isikliku koosseisu.

§ 20. Kui selgub, et sihtasutuse organid oma tegevuses on kaldunud kõrvale põhikirja nõudeist, siis annab Kohtu- ja siseministeerium neile tarviliku tähtaja väärnõuetest kõrvaldamiseks. Ei ole need kõrvaldatud antud tähtajaks, siis toimetatakse sihtasutuse suhtes käesoleva seaduse § 23 eeskirjade kohaselt.

§ 21. Riigi- ja omavalitsusasutused võivad oma eelarveis selleks ettenähtud summadest anda toetust sihtasutustele, kusjuures toetuste andmisel kinnisvarade soetamiseks võib toetuseandja teha tingimuse, et antud toetus kuulub tagasimaksmisele, kui sihtasutus asub ilma Vabariigi Valitsuse nõusolekuta toetuse abil soetatud kinnisvara kasutamisele teiseks otstarbeks, kui see oli määratud toetuse andmisel. Tagasimaksu teostamiseks annab sihtasutus küllaldase kindlustuse.

4. peatükk.

Sihtasutuste põhikirjade muutmine ja tegevuse lõpetamine.

§ 22. Kui sihtasutuse põhikiri muutunud olukorra tõttu osutub puudulikuks, siis on sihtasutuse organeil õigus alata põhikirja muutmist ja täiendamist ja esitada ses suhtes vastavad ettepanekud Kohtu- ja siseministeeriumile.

Põhikirja muutmine ja täiendamine, muudatuste ja täienduste väljakuulutamine ning maksmahakkamine toimub käesolevas seaduses põhikirjade suhtes ettenähtud korras.

§ 23. Kui sihtasutuse põhikiri osutub puudulikuks ja asutuse organid ei esita vastavaid ettepanekuid selle muutmiseks või täiendamiseks või kui need organid on osutunud teguvõimetuks või ei saa töötada enam põhikirjas

ettenähtud tarvilikus koosseisus, on Vabariigi Valitsusel õigus, kuulanud ära sihtasutuse organite või organite liikmete ja vastavate riigi- ja omavalitsusasutuste arvamused ning võimalikult ka sihtasutuse asutajate soovid, Kohtu- ja siseministri ettepanekul teha muudatusi või täiendusi sihtasutuse põhikirjas või liita sihtasutus mõne teise samasihilise sihtasutusega viimase nõusolekul ning anda selle valitsemisele ja kasutamisele liidetava sihtasutuse vara.

§ 24. Kui sihtasutuse eesmärk ei ole teostatav muutunud oludes või selle teostamine osutub tarbetuks ning selle sihtasutuse liitmine mõne teise sihtasutusega ei ole võimalik või otstarbekohane, siis valmistab Kohtu- ja siseministeerium sihtasutuse uue põhikirja kava, kuulanud ära selle sihtasutuse asutajate, ta organite ja vastavate riigi- ja omavalitsusasutuste arvamused. Uue põhikirja kava avaldab Kohtu- ja siseministeerium Riigi Teatajas sihtasutuse kulul, ühtlasi kutsudes kõiki, kes asjast huvitatud, avaldama vastuvaidlusi selle kava suhtes kahe kuu kestel.

Pärast selle tähtaja möödumist esitab Kohtu- ja siseministeerium uue põhikirja Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks harilikus korras.

§ 25. Kui selgub, et sihtasutus on üle koormatud võlgadega, siis määrab Kohtu- ja siseministeerium ta likvideerimisele.

Likvideerimine toimub sihtasutuse organite poolt, kes on kohustatud esitama Kohtu- ja siseministeeriumile kinnitamiseks likvideerimise lõpparuande.

Kui likvideerimist ei ole võimalik teostada sihtasutuse organite kaudu, siis määrab Kohtu- ja siseministeerium likvidaatorid tarvilikul arvul.

Likvideerimine toimub sihtasutuse kulul. Kohtu- ja siseministeeriumi poolt määratud likvidaatorid saavad tasu oma töö ja vaeva kohaselt sihtasutuse varast Kohtu- ja siseministeeriumi poolt määratud suuruses.

5. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 26. Käesoleva seaduse maksamahakkamisega kaotavad maksvuse Vene tsiviilseaduse § 981, 983, 985 ja 986, Riigikohtu seaduse (RT 82/83 — 1919) § 18 punkt a ja — sihtasutuste suhtes — Hoolekande seaduse (RT 120/121 — 1925) § 14—16.

Poolleolevad toimetused sihtasutuste põhikirjade muutmise suhtes antakse üle Kohtu- ja siseministeeriumile toimetamiseks käesolevas seaduses ettenähtud korras, lõpetatud asjad aga alalhoidmiseks.

Tallinnas, 26. veebruaril 1934. a.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

132. Vabariigi Valitsuse garantiil Eesti Pangas seisvate laenude alal tekkivate kahjude katmise erifondi seadus.

26. veebruaril 1934. a.

Riigikogu on võtnud vastu alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja.

§ 1. Pikalaenu Panga juurde asutatakse ühenduses Eesti raha- ja panga-reformiga Vabariigi Valitsuse garantiil Eesti Panka jäänud laenudest riigikassale tekkinud ja tekkivate kahjude katmise erifond.

§ 2. Erifond moodustatakse:

1) Eesti Panga 1927. aasta bruttokasust Vabariigi Valitsuse kui panga täiskogu poolt eraldatud ning riigi tuludesse seni üleandmata 1.000.000 kroonist;

2) tuludest, mis saadakse 1. jaanuarist 1934 alates erifondi summade mahutamise väärtpabereisse.

§ 3. Erifondi võib kasutada Vabariigi Valitsuse otsustel Majandusministri ettepanekul järgmisteks otstarveteks:

1) ühenduses Eesti raha- ja pangareformiga Vabariigi Valitsuse garantiil Eesti Panka jäänud laenudest (B liik) riigikassale tekkinud ja tekkivate kahjude katmiseks;

2) Eesti maapanga ja Pikalaenu panga pant- ja võlakirjade omandamiseks.

§ 4. Kui § 3 p. 1 nimetatud nõudmised on lõplikult likvideeritud, kantakse riigituludes erifondi vabaksjäänud, samuti omandatud pant- ja võlakirjade alt vabanevad summad.

§ 5. Erifondi kasutamise iga-aastased aruanded kinnitab Riigikogu Vabariigi Valitsuse ettepanekul.

Tallinnas, 26. veebruaril 1934. a.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

133. Vabariigi Valitsuse otsus 21. juunist 1933.

Määrata kindlaks Riigi- ja omavalitsusteenijate pensioniseaduse § 2 põhjal (RT 123/124 — 1924) 1933 a. peale 4% suuruses maks, mida Maapank, Pikalaenu pank, oma põhikirjade alusel eripõhikapitalidega töötavad riiklikud ettevõtted, omavalitsuste asutused ning avalikkude koolide õigustega erakoolide ülalpidajad on kohustatud Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensionikapitali heaks nende poolt pensioni seaduse alla kuuluvatele isikutele ja õpetajatele makstava palgasumma pealt maksma.

Riigivanem J. Tõnisson.

Hariduse- ja sotsiaalminister K. Konik.

Riigisekretär K. Terras.

134. Ohvitseride teenistuskäigu seadluse muutmise ja täiendamise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 5. märtsil 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4.

I.

Ohvitseride teenistuskäigu seadluse (RT 85 — 1931) § 187 p. 2 muudetakse ja sama paragrahvi täiendatakse p. 2¹ ning mõlemad punktid pannakse maksma ühes paragrahvi sissejuhatava osaga järgmises redaktsioonis:

§ 187. Ohvitser vabastatakse tegelikust kaitseväeteenistusest järgmistel juhtudel:

2) kui ohvitser annab nõusoleku enda valimiseks Riigikogusse või omavalitsuse esinduskogusse, samuti juhul, kui ta valituna Riigikogusse või

omavalitsuse esinduskogusse ei loobu selle liikme volitustest 7 päeva jooksul pärast valimistagajärgede ametlikku väljakuulutamist;

2¹) kui ohvitser astub mõnesuguse politilisi sihte taotleva ühingu või muu säärase koondise liikmeks või võtab osa nende koondiste tegevusest või politilistest koosolekutest, miitingutest, meelevaldustest või kihutustööst.

II.

Ohvitserid, kes on valitud omavalitsuse esinduskogusse enne käesoleva seadluse maksmahakkamist, vabastatakse tegelikust kaitseväeteenistusest, kui nad kahe nädala jooksul pärast Kaitseväeteenistuse seaduse muutmise ja täiendamise seaduse (RT 18 — 1934) maksmahakkamist ei ole esitanud vastavat teadaannet esinduskogust väljaastumise kohta.

Ohvitserid, kes käesoleva seadluse maksmahakkamisel on mõnesuguse politilisi sihte taotleva ühingu või muu säärase koondise liikmed, vabastatakse tegelikust kaitseväeteenistusest, kui nad Kaitseministrilt määratud tähtjaks ei ole esitanud nimetatud koondisele sellest koondisest väljaastumise teadaannet.

III.

Käesolev seadlus hakkab maksuma avaldamisega Riigi Teatajas.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Kaitseminister P. Lill.

135. Üleajateenijate teenistusseadluse muutmise ja täiendamise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 5. märtsil 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4.

I.

Üleajateenijate teenistusseadluse (RT 19 — 1928) § 12 p. 2 muudetakse ja sama paragrahv täiendatakse p. 2¹ ning mõlemad punktid pannakse maksuma ühes paragrahvi sissejuhatava osaga järgmises redaktsioonis:

§ 12. Üleajateenija vabastatakse teenistusest:

2) kui üleajateenija annab nõusoleku enda valimiseks Riigikogusse või omavalitsuse esinduskogusse, samuti juhul, kui ta valituna Riigikogusse või omavalitsuse esinduskogusse ei loobu selle liikme volitustest 7 päeva jooksul pärast valimistagajärgede ametlikku väljakuulutamist;

2¹) kui üleajateenija astub mõnesuguse politilisi sihte taotleva ühingu või muu säärase koondise liikmeks või võtab osa nende koondiste tegevusest või politilistest koosolekutest, miitingutest, meelevaldustest või kihutustööst.

II.

Üleajateenijad, kes on valitud omavalitsuse esinduskogusse enne käesoleva seadluse maksmahakkamist, vabastatakse tegelikust kaitseväeteenistusest, kui nad kahe nädala jooksul pärast Kaitseväeteenistuse seaduse muutmise ja täiendamise seaduse (RT 18 — 1934) maksmahakkamist ei ole esitanud vastavat teadaannet esinduskogust väljaastumise kohta.

Üleajateenijad, kes käesoleva seadluse maksmahakkamisel on mõnesuguse politilisi sihte taotleva ühingu või muu säärase koondise liikmed, vabastatakse tegelikust kaitseväeteenistusest, kui nad Kaitseministrilt määratud

tähtajaks ei ole esitanud tähendatud koondisele sellest koondisest väljaastumise teadaannet.

III.

Käesolev seadlus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Kaitseminister P. Lill.

136. Võihinna kindlustamise määrus.

Antud Riigivanema poolt 26. veebruaril 1934.

Alus: Põhiseaduse § 60 p. 10.

§ 1. Võihinna kindlustamise seaduse (RT 13 — 1934) § 3 järgi eksporteeritud esimese sordi või kg kohta piimatalitustele makstava vaheraha suuruse kindlaks määramiseks moodustatakse Põllutööministeeriumi põllumajanduseosakonna juures 3-liikeline komisjon koosseisuga: Põllutööministeeriumi, Majanduseministeeriumi ja Riigikontrolli esindaja. Igale esindajale määratakse asemik, kes esindaja äraolekul võtab komisjoni koosolekutest osa täieõigusliku liikmena.

§ 2. Esindajad ja nende asemikud § 1 nimetatud komisjonisse määravad ministeeriumide poolt vastavad ministrid ja Riigikontrolli poolt Riigikontrolör.

§ 3. Komisjoni kutsub kokku ja koosolekuid juhatab Põllutööministeeriumi esindaja või tema asemik kui komisjoni esimees. Komisjon on otsustevõimeline kui koos on kõik liikmed. Otsused tehakse lihthäälteenamusega ja protokollitakse. Komisjon tuleb kokku vähemalt üks kord kuus ja nimelt iga kuu esimesel poolel.

Komisjoni asjaajamist teostab Põllutööministeeriumi põllumajanduseosakond.

§ 4. Vaheraha suuruse ühe kg esimese sordi eksporteeritud või kohta määrab komisjon kindlaks võimalikult iga juurdemaksu alla kuuluva nädala kohta eraldi, kusjuures need määrad on ühesuurustena maksavad kõikide piimatalituste kohta, kes juurdemaksu on õigustatud saama, vaatamata sellele, kas eksportörid piimaühingutele ühesugust hinda maksnud või mitte.

Komisjoni otsused vaheraha suuruse kohta on lõplikud.

§ 5. Vaheraha suuruse määramisel komisjonil on õigus aluseks võtta kas eesti või eest juurdemaksu alla kuuluva aja jooksul välisturgudel makstud hindasid, eksportöride poolt piimatalitustele makstud hindasid või Eestis noteeritud võihindasid samade aegade kohta selle järgi, missuguseid hindasid komisjon peab otstarbekohasemaks.

§ 6. Komisjoni poolt iga juurdemaksu nädala jaoks kindlaks määratud vaheraha suurused kg kohta ühes tähendamise, mis aja kohta need maksvad, saadab Põllutööministeerium Pikalaenu Pangale, kes nende ja juurdemaksu alla kuuluva eksporteeritud või hulga alusel kuu juurdemaksu summad iga piimatalituse kohta välja arvab.

§ 7. Aruanded selle kohta, mitu kg iga piimatalituse poolt kuu kestes toodetud võist üksikute nädalate järgi juurdemaksu alla kuulub, koostavad võiekспортörid ja esitavad piimasaaduste väljaveo kontrolljaamale, kes need kontrollitult Pikalaenu Pangale edasi saadab.

§ 8. Võieksportöride poolt piimasaaduste väljaveo kontrolljaamale möödunud kuu kohta esitatud aruandeis (§ 7) peab olema tähendatud:

- 1) piimatalituse nimi ja aadress;
- 2) eksporteeritud I ja II sordi või hulk tünnides ja kg-des üksikute nädalate järgi ja kuu kohta kokku;
- 3) eksportöride poolt piimatalitustele makstud eksporteeritud või kg hind I ja II sordi või kohta üksikute nädalate järgi eraldi ning keskmiselt kuu kohta.

P.p. 1, 2 ja 3 tähendatud teated esitatakse eksportöride poolt piimasaaduste väljaveo kontrolljaamale Põllutööministeeriumi poolt kindlaks määratud aruande vormi järgi kahes eksemplaris.

§ 9. Põllutööministeeriumil on õigus § 8 p. 3 all antud teateid kontrollida ja nõuda tarvilikke tõendusi.

§ 10. Juurdemaksud makstakse piimatalitustele välja Pikalaenu Panga poolt kuude viisi tagantjärele, kusjuures piimatalitustele määratud preemiade arvel on Pikalaenu Pangal õigus kinni pidada piimaühingute tähtajalisi tasumata maksu.

§ 11. Preemiad on piimatalitused kohustatud piimatoojatele välja maksma või välja andma ühesugustel alustel piimarahaga, kusjuures preemiade arvestamisel ei või vahet teha ühingu liikmete ja mitteliikmete vahel.

§ 12. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

137. Arhitektide ja inseneride tasumäärustik.

Antud Riigivanema poolt 21. veebruaril 1934.

1. osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesolev tasumäärustik on maksev riiklikkude asutuste poolt eraviisil praktiseerivatele arhitektidele ja inseneridele tellimiste andmisel.

Tasumäärustikus ette nähtud tasumäärad on arhitektile või insenerile normatiivsed harilikkude ülesannete täitmise juhul. Eriti tähtsate kunstiliste, tehniliste või majanduslikkude ülesannete lahendamise korral, või juhul, kui ülesande täitmine nõuab arhitektilt või insenerilt erilist kauakestvat suhtlemist sellega, kõrgendatakse käesolevaid tasunorme asjaosaliste kokkuleppel.

§ 2. Harilikud tasumäärad ei kohusta arhitekti või inseneri kandma kõrval- ega sõidukulusid; need kõrval- ja sõidukulud tasub tööandja käesoleva tasumäärustiku 4. ja 5. osas ette nähtud alustel ja määral.

2. osa.

Tasud ehituslikkude, kunstiteoslikkude, mehaaniliste ja elektriseadete teoste ja tööde eest.

§ 3. Töö koosneb järgmistest üksiktöödest:

1. Ehitusetööde alal.

Eeltööd.

a) Eelprojekt või antud ülesande katseline lahendus eskiisides umbkaudse ehitusekulude arvutlusega ja tarbekorral seletuskirjaga.

- b) Projekt või antud ülesande lahendus vastavalt projekti kinnitamise kohta käivatele määrustele ning säärasel kujul, et selle järgi võiks järgneva punkti c) kohaselt koostada ehitusekulude eelarve ühes seletuskirjaga.
- c) Üksikasjaline ehitusekulude eelarve ühes materjali- ja töödehulga arvutlusega.

Ehitusetööde teostamine.

- d) Teostusjooniste valmistamine.
- e) Tööde üldjärelevalve, mis sisaldab järgmisi üksiktöid: igasuguste tööde ja hangitavate esemete kohta tingimuste väljatöötamine, lepingukavade kokkuseadmine, läbirääkimiste pidamine lepingute sõlmimise asjus ettevõtjate ja hankijatega, ehituste üksikosade valmimise tähtaegade äramääramine, ametiasutiste ja eraisikutega kirjavahetuse pidamine, tööde üldine järelevalve, ehitusematerjalide ja lõpetatud tööde vastuvõtmine, ehitus ja hangitud esemete arvete läbivaatamine.
- f) Lõpparve ja aruannete koostamine.

2. Kunstiteoslikkude tööde alal.

Eeltööd.

- a) Eelprojekt ja projekt.
- b) Eelarve.

Tööde teostamine.

- c) Teostusjoonised.
- d) Tööde üldjärelevalve.

3. Mehaaniliste ja elektriseadete alal.

Eeltööd.

- a) Eelprojekt ühes umbkaudsete kulude arvutlusega.
- b) Ekspluatatsioonikulude ja majanduslikkuse arvutus.
- c) Projekti ja tehniliste tingimuste kokkuseadmine tellimise jaoks tööstusettevõtelt.
- d) Pakkumiste läbivaatamine.
- e) Tellimiskirjade ja lepingukavade koostamine.

Tööde teostamine.

- f) Tööde üldjuhatuse ja üldjärelevalve.
- g) Seadete vastuvõtmine vastavalt lepingutele, ilma seadete võimsust mõõtmata.
- h) Arvete läbivaatamine, ilma juhtmeid ja torustikke koha peal mõõtmata, lõpparve ja aruannete kokkuseadmine.

Teose ja üksiktööde hindamine.

§ 4. Tööd hinnatakse kavatsatud või teostatud teose väärtuse järgi ja vastavalt klassile, kuhu ta kuulub.

§ 5. Kui teos täide viiakse arhitekti või inseneri projekti järgi ja tema üldjärelevalvel, kusjuures § 3 loendatud üksiktöödest mõned ära langevad, siis arvatakse tasu eeltööde eest täiel määral, ehitusetööde teostamisel aga vähendatakse ülejäänud tasu vastavalt äralangenud üksiktööde eest määratud tasule.

§ 6. Kui antud ülesanne sisaldab mitme ühesuguse teose täideviimist, siis arvatakse tasu ühe teose eest täie normi järgi korduvate teoste eest aga

$\frac{1}{3}$ võrra normist vähem. Ühesugusteks teosteks loetakse teosed, mis ühe ning sama projekti ja samade ehitusejooniste järgi ühel ning samal ajal täide viiakse, ühesugustel ehitamistingimustel ja läheduses asuvatel kruntidel.

§ 7. Kui ülesanne sisaldab mitu ühelaadilist teost, vähemate eristustega, või teoseid, millistest üks on teise peegelpilt, siis arvatakse tasu teoste täideviimiskulude kogusummast, eeldades, et teosed viiakse täide ühel ning samal ajal, ühesugustel ehitamistingimustel ja läheduses asuvatel kruntidel.

§ 8. Kui ülesanne sisaldab mitme isesuguse teose täideviimist, siis arvatakse eeltööde tasu (§ 3 a, b, c) igaühe eest eraldi, ehitusetööde teostamise tasu aga kogusumma järgi (§ 5 d, e, f), kui ehitusetöid teostatakse samadel eeldustel, nagu ette nähtud § 9.

§ 9. Kui ülesanne sisaldab mitu mitmesugustesse aladesse või klassidesse kuuluvat ehitust või ehituseosa, eeldusel, et teosed viiakse täide mitmesugustel aegadel, mitmesugustel ehitamistingimustel ja mitmes kohas asuvatel kruntidel, arvatakse tasu igaühe eest eraldi.

§ 10. Ümberehituste ja paranduste eest kõrgendatakse tasu vastavalt tarvilikule töö rohkenemisele ja suuremale vastutusele 50% võrra. Juurdeehituste korral kõrgendatakse tasumäära ainult olemasoleva ehituse ümberehitamisega seotud kulude summast.

§ 12. Üksiktööde eest hinnatakse tasu järgmiselt:

1. Ehitusetööde alal.

a) Eelprojekt	15%	§ 27 alusel arvutatavast tasust.
b) Projekt	20%	— „ —
c) Üksikasjaline eelarve	10%	— „ —
d) Teostusjoonised	20%	— „ —
e) Tööde üldjärelevalve	30%	— „ —
f) Lõpparve ja aruanded	5%	— „ —

2. Kunstiteoslikkude üksiktööde alal.

a) Kavand ja projekt	50%	§ 27 alusel arvutatavast tasust.
b) Eelarve	5%	— „ —
c) Teostusjoonised	35%	— „ —
d) Tööde üldjärelevalve	10%	— „ —

3. Mehaaniliste ja elektriseadete alal.

a) Eelprojekt ühes umbkaudse kulude eelarvega	20%	§ 27 alusel arvutatavast tasust.
b) Eksploatatsioonikulude ja majanduslikkuse arvutus	7%	— „ —
c) Projekti ja tehniliste tingimuste kokkuseadmine	20%	— „ —
d) Pakkumiste läbivaatamine	7%	— „ —
e) Tellimiskirjade ja lepingukavade kokkuseadmine	10%	— „ —
f) Tööde üldjuhatus ja järelevalve	20%	— „ —
g) Tööde vastuvõtmine, seade võimet mõõtmata	8%	— „ —
h) Arvete läbivaatamine, lõpparve ja aruannete koostamine	8%	— „ —

4. Staatilised arvutused — eritööna.

Staatilised arvutused moodustavad osa arhitekti või inseneri projektist ja tasutakse sellega ühes. Kui aga staatilisi arvutusi nõutakse eritööna, siis tuleb tasu nende eest arvata järgmiselt:

a) Staatilised arvutused ühes massi ja kaalu arvutlusega	20%	§ 27 alusel arvutatavast tasust.
b) Olemasolevate staatiliste arvutuste järelkontroll	10%	— „ —
c) Staatiliste arvutuste alusel tehtavate konstruktsioonide järelevalve ja vastuvõtmine	5%	— „ —
d) Üldjärelevalve ja nõuanne konstruktiivselt keerulisemate kõrgeehituste juures	15%	— „ —

Tooresehituse kulude summa moodustavad kõik tööd, mille juurde kuuluvad staatilised arvutused, nagu näiteks hoonete chituste alal katus, vahelaed, kandvad seinad, kandepostid ja alusmüürid.

P.p. c ja d juures arvatakse sõidu- ja ülalpidamiskulud üldistel alustel.

Vähemate teoste juures (kuni 10.000 kr. tooresehituse kulude summa) ja eriliselt rasketel ja keerulistel juhtudel võib insener nõuda tasu tööle kulutatud aja alusel.

§ 13. Osatasud § 12 järgi on maksvad kogu töö tellimise korral ja nende põhjal makstakse avansisummasid. Kui tellitakse ainult üks osa tööst, mis ei ületa 20% üldtööst, siis kõrgendatakse sellele vastavalt eelmise (12) paragrahvi järgi arvutatud tasunormi 50 protsendi võrra.

§ 14. Kui nõutakse ainult ekspluatatsioonikulude ja majanduslikkuse arvutlust, siis tasu nende eest makstakse ikka § 12 p.p. 2 a ja b järgi.

§ 15. Kui nõutakse välgustuse- ja jõutarviduse kindlakstegemist eraldi, siis selle eest makstakse kas 10% kogutasust § 27 tähendatud tasunormide tabeli järgi või aja eest 3. osa § 29 järgi.

§ 16. Tasu projektide eest koosneb tasudest eelprojekti ja projekti eest, ka siis kui eelprojekt on esitamata.

Kui ühe ning sama teose kohta tööandja nõudel või nõusolekul valmistatakse mitu eelprojekti või mitu projekti ühesuguse programmi järgi, siis tasutakse esimene eelprojekt või esimene projekt täiel määral, iga järgnev aga pooles suuruses.

Kui aga ühe ning sama teose kohta tööandja nõudel või nõusolekul valmistatakse mitu eelprojekti või mitu projekti mitmesugustele põhimõtteliselt erinevatele nõuetele vastavalt, siis hinnatakse iga eelprojekt või iga projekt eraldi.

§ 17. Tasu kulude eelarve ja umbkaudse kulude eelarve eest võetakse arvesse, välja arvatud juhud, mil neid eelarveid tarvis pole.

§ 18. Kui nõutakse juhtmete ja torustikkude mõõtmist, siis makstakse eraldi tasu 5% sellest kulude osast, mis langeb juhtmete ja torustikkude peale.

§ 19. Teostusjooniste eest määratud osatasu (§ 12 1 d) tasutakse ka siis, kui projektjooniseid võib tööde teostamise juures tarvitada teostusjoonistena.

§ 20. Osatasu ehitusetööde üldjärelevalve eest § 12 p. e ette nähtud ulatuses on maksev ainult eeldusel, et teos täide viiakse ettevõtja kaudu. Kui

töö tehakse ettevõtjate (arhitekti või inseneri otsekoheisel korraldusel), siis kõrgendatakse tähendatud osatasu 100% võrra.

§ 21. Ajalooliselt või kunstiliselt tähtsate teoste restaureerimise tööde korral kõrgendatakse tarvisminevate üksiktööde tasunorme 50% võrra.

§ 22. Kui tööandja vastava tasu eelprojekti, projekti, teostusjooniste eest arhitektile või insenerile ära õiendab, on viimased kohustatud need tööandjale üle andma.

§ 23. Tasu arvutamisel võetakse aluseks tõeline teose täideviimise kuludesumma, sellekohaste andmete puudumisel — eelarve lõppsumma; kui eelarvet kokku seatud ei ole — umbkaudne eelarvesumma.

Teose täideviimise kulude summa koosneb kõigist kuludest, välja arvatud krundi omandamise kulud ja arhitekti või inseneri tasu- ning kõrvalkulud.

§ 24. Kui tööandja võtab enda peale ehitusetöid ja hankeid, siis arvestatakse ehitusekulud samalaadiliste ehitusetööde ja materjalide kohta samal ajal maksvate kohapealsete hindade järgi. Samuti toimetatakse olemasolevate või varemalt ostetud ehitusematerjalide või ehituseosade tarvitamisel kui ka kingituste, tagasimaksmiste või hinnasoodustuste korral, ja kõigi tööde ja tellimiste juures, milliste kulusid tööandja otsekohe ei kannab.

Vanade masinate hankimisel ei arvestata mitte nende ostuhind, vaid nende vanadusele ja seisukorrale vastav väärtus.

§ 25. Kui kunstiteoslikud tööd, nagu lahtine või sisseehitatud mööbel, valgustusarmatuurid ja muud sarnased tööd, kuuluvad ehituseülesande juurde, moodustades ühe osa lahendatavast ülesandest, siis arvutatakse tasu nende tööde eest eraldi.

§ 26. Tasu maksmiseks jaotatakse ehituslikud teosed, kunstiteoslikud tööd, mehaanilised ja elektriseaded järgmistesse klassidesse:

I klass. Lihtsamad ehituslikud teosed, nagu: kuurid, laudad, tallid, laduhooned, barakid ja muud sarnased; spordiplatsid, hipodroomid, aiad, pargid j.m.s. Lammutamistööd. Igasugused mullatööd: fasiinitööd, kalju lõhkumise tööd, lammutamistööd, veejuhtimiskanalid kunstlikkude ehitusteta, lihtsad raudteed ja rööbastikteed, maanteed, teede kindlustus; lihtsad kaldakindlustused, tugi- ja voodermüürid lihtsa alusega; seguta müürid; trummid; lihtsad paisud; sadamad kunstlikkude ehitusteta; puust kaldaäärsed sillad; maaparandustööd; jõgede reguleerimine ja kanaliseerimine.

II klass. Ehituslikud teosed, nagu mitmekordsed lihtsad üürimajad, asundus-eluhooned, tööliste elumajad, ajutised puust ehitused, nagu: teatrid, kinod, palaganid j.s.; kasarmud, palvemajad, öömajad, vanglad; raudteejaamad, tööstushooned, aidad mehaaniliste seadetega, depood, rahvakoolimajad, saunad ja muud sarnased.

Sirged raudsillad, puu- ja betoonsillad, kivist sillad avaustega kuni 10 m; laevasõidukanalid; kaldamüürid keerulisema alusega; aluste ehitamine pressõhuta ja külmutamiseta; tammisulud, kaevandused.

III klass. Paremad või keerulisemad ehituslikud teosed, nagu: kirikud, eralinnaelumajad, villad, palvemajad, mitmekordsed äri- ja üürimajad, kesk- ja ülikoolihooned, raamatukoguhooned, börsid, turuhooned, tapamajad, külmutushooned, haigemajad, sanatooriumid, paremad saunad, kinod, teatrid, muuseumid, restoranid, vaksalid, kremaatooriumid, valitsuslikkude asutiste hooned ja muud sarnased. Raudtee ühendusjaamad laiarööpalise ja kitsarööpalise raudtee vahel;

keerulisemad raudteed, keerulisemad sadamad, dükkerid, hellingud, elevaatorid, silod; lihtsad lüüsid; lihtsad liikuvad paisud ja keerulised püsivad paisud; vesivarustus ja kanalisatsioon; maa-alused ja maapealsed reservuaarid kõrguseni kuni 15 m vedelikkude ja gaasi jaoks; parved inimestele ja vankritele; elektri, gaasi ja õli hoidmise ja jaotamise seaded; kütte- ja ventilatsiooniseaded; lihtsad tunnelid; tänavraudteed ja keerulisemad teede ehitustööd; suuremad sillad puust, kivist, betoonist ja raudbetoonist, avaustega kuni 30 m ja rauast, avaustega kuni 60 m; kõiksugu suuremad staatiliselt määratud konstruktsioonid; vesiehitused jõuallikateks.

IV klass. Parimad ehituslikud teosed, nagu: mausoleumid, rikkalt kaunistatud kirikud, muuseumid, teatrid ja üldse kõik peenemalt viimistletud eelmise III klassi hooned. Lihtsamad mehaanilised ja elektriseaded. Aluste chitamine pressõhuga ja külmutamise abil; raudtee-parved, dokid, ujuvad ja kuivad; langpinnad, keerulised tunnelid, maapealsed reservuaarid kõrgusega üle 15 m.

V klass. Erakordselt viimistletud ehituslikud teosed, nagu: monumendid, kaevud j.m.s. välis- ja sisearhitektuurilised kaunistamistööd; kunsti-teoslikud tööd, nagu: altarid, mööbel j.m.s. Keerulisemad mehaanilised ja elektriseaded. Laeva tõstmise seaded; keerulised liikuvad paisud; keerulised laevalüüsid; liikuvad sillad ja kõik sillad avaustega üle 30 m; raudsillad avaustega üle 60 m; kõiksugused staatilised määramata konstruktsioonid.

§ 27. Kui teose valmistamise summa on kalkuleeritud, arvatatud või kindlaks tehtud, siis võetakse tasu arvutamise aluseks järgmine tasunormide tabel.

Valmistamissumma astmed	I klass	II klass	III klass	IV klass	V klass
0 — 1.000	4,17	5,73	7,30	9,37	11,24
2.000	3,87	5,27	6,67	8,44	10,22
4.000	3,63	4,85	6,07	7,62	9,17
6.000	3,43	4,50	5,57	6,88	8,18
8.000	3,26	4,23	5,19	6,41	7,63
10.000	3,10	4,02	4,93	6,07	7,21
12.500	2,95	3,83	4,71	5,78	6,86
15.000	2,81	3,66	4,52	5,55	6,58
20.000	2,67	3,50	4,34	5,35	6,36
25.000	2,53	3,35	4,17	5,16	6,16
30.000	2,40	3,20	4,00	4,98	5,97
40.000	2,27	3,05	3,84	4,81	5,79
50.000	2,15	2,92	3,69	4,66	5,63
60.000	2,04	2,79	3,55	4,51	5,47
80.000	1,93	2,67	3,41	4,36	5,32
100.000	1,84	2,56	3,27	4,22	5,17
125.000	1,76	2,45	3,14	4,08	5,03
150.000	1,69	2,35	3,01	3,95	4,89
200.000	1,62	2,26	2,90	3,82	4,75
250.000	1,55	2,17	2,79	3,70	4,62

Valmistamissumma astmed	I klass	II klass	III klass	IV klass	V klass
0 — 300.000	1,48	2,08	2,69	3,59	4,49
400.000	1,41	2,00	2,59	3,48	4,36
500.000	1,34	1,92	2,50	3,37	4,23
600.000	1,28	1,84	2,41	3,26	4,11
800.000	1,22	1,77	2,33	3,16	3,99
1.000.000	1,16	1,70	2,25	3,05	3,87
1.250.000	1,10	1,64	2,19	2,98	3,78
1.500.000	1,04	1,59	2,13	2,91	3,69
2.000.000	1,00	1,54	2,07	2,84	3,60
2.500.000	0,96	1,49	2,01	2,77	3,52
3.000.000	0,92	1,44	1,95	2,70	3,45
4.000.000	0,88	1,39	1,90	2,64	3,38
5.000.000	0,84	1,34	1,85	2,58	3,31
6.000.000	0,81	1,30	1,80	2,52	3,24
8.000.000	0,78	1,25	1,75	2,46	3,17
10.000.000	0,75	1,23	1,71	2,40	3,10

Tähendatud astmete vahele langevatele summadele leitakse vastavad %/o vaheleliitumise teel.

Tasu ei või olla väikesem kui eelmise astme normi järgi arvutatud kõrgem tasunorm.

3. osa.

Tasud ekspertiiside ja muude spetsiaalsete tööde eest.

§ 28. Järgmised tööd kuuluvad tasumisele § 29 järgi: tegevus kruntide, tehniliste asulate ja seadete valikul, omandamisel, müümisel, üürimisel, rentimisel, tarvitamisel, hindamisel, laenu tegemisel, tehnilisel nõuandmisel, eeluurimistel, tuluarvutamistel, lammutamistöödel eritööna, arvamuseavaldamistel, hindamistel, ekspertiisil ja asjatundjana kohtus teotsemisel; vahekohtutoimingutest, nõupidamistest osavõtmisel ja teadete andmisel, servituudi ja muude sarnaste õiguste korraldamisel, kui ka talitustel asutistega; organisatsiooniliste ja statistiliste ülesannete lahendamisel ning ehituse- ja tööstuslike ettevõtete tehnilis-majandusliku korralduse otstarbekohasuse kindlaks-tegemisel; töö ja kaastöö igasuguste leiutiste konstrueerimisel; kõigil eelkäivatel nõuküsimistel ja töödel, mis ei vii tellimise üleandmiseni, samuti eraldi nõutud kujunduste korral, piltide või mudelite j.m.s. näol; valmisolevate varustusasjade valimisel eritööna; kõigil teistel töödel, mis 2. osas ei ole ette nähtud.

§ 29. Tasu eelmises (28) paragrahvis loendatud tööde eest arvutatakse nende majandusliku, tehnilise või kunstilise tähtsuse järgi eelkokkuleppel või töö peale kulutatud aja järgi. Aja eest, kui töö on täide viidud ülesande lahendamise elukohal, tuleb arvata 2 krooni iga alatud tunni eest ja vähemalt 5 krooni ühe töö, ekspertiisi või nõuande eest, peale võimalikkude kõrvalkulude, mis tööandja kannab. Kui ülesande lahendamine on ühendatud väljasõiduga, siis tasutakse arhitektile või insenerile peale selle veel sõidukulud ühes ülalpidamiskuludega § 31 järgi. Ooteaeg koha peal tasutakse ühe krooniga tund.

Abijõudude töö ja nende ülalpidamis- ning sõidukulud tasutakse eraldi, vastavalt töö iseloomule.

4. osa.

Kõrvalkulud.

§ 30. Tööandja kannab järgmised kõrvalkulud:

1. Kõigi arhitektile või insenerile ülesande lahendamiseks tarvisminevate tööaluste kulud, nagu kataster-, asetus- ja kõrgusplaanid, põhjauurimised, puurimised, veemõõtmised, analüüsid, kaardid, kutsed, statistiliste andmete kogumine. Mõõduriistade ja aparaatide muretsemise eest tasutakse eraldi, samuti nende tarvitamisel tekkinud maksude eest.
2. Hoonete ülemõõtmise kulud, kui ka kulud tööaluste valmistamise eest kütte-, soojavee-, õhupuhastus-, veejuhtimis-, valgustus- ja jõuseadete projektide väljatöötamiseks.
3. Kulud jooniste paljundamise, kirja- ja trükitööde eest.
4. Tasud kõigile tööandja nõusolekul juurdekutsutud eriteadlastele.
5. Tööandja nõudel ametisse võetud abijõudude palkamise kulud ehitusetööde üldjärelevalveks koha peal, nagu ehitusekümnikkude ja tehnikute palgad. Muud kulud, nagu ehitusevahtide palgad, ehitusekontori sisseseadmine ja korrashoid j.m.s.

Mitmel tööl töötavale abijõule tasutakse palk vastavalt iga töö juures tarvitatud ajale.

Ehitusetööde üldjärelevalves koha peal sisaldub üldine teose teostamise jälgimine, nagu valve ehitusetööde teostamise järele kooskõlas ehitusejoonistega, tehniliste tingimustega ja ehitusinspektsiooni ettekirjutustega; lõpparvete tegemine, tarvisminevad ülemõõtmistööd ja valve ehitusematerjalide kõlblikkuse järele.

6. Maanteede, raudteede kanalite ja torustikkude lõpp-ülemõõtmise kulud.

5. osa.

Sõidukulud.

§ 31. Kui ülesande lahendamine on ühendatud väljasõiduga, siis tasub tööandja arhitektile või insenerile sõidukulud, vastavalt II kl. raudteesõidule (õisel sõidul ühes platskaardiga), peale selle ülalpidamiskuludeks 10 krooni iga alatud 24 tunni eest, arvates sõidu algusest kuni arhitekti või inseneri alalisse elukohta tagasijõudmiseni.

Abijõududele tasutakse sõidukulud eraldi.

6. osa.

Tasumaksmise kord.

§ 32. Kui ülesanne on lõplikult lahendatud, on tööandja kohustatud välja maksma terve tasu. Kõrvalkulud tasutakse tööandja poolt peale kuluarvete esitamist.

7. osa.

Tasud asulaehituslikkude tööde eest.

§ 33. Asulaehituslikkude tööde ja üksiktööde tasumisel on üldiselt maksvad ka eelmiste §§ 4—22, 28—32, 23—27 eeskirjad ehituslikkude tööde tasumise kohta, kuivõrd järgnevates §§ 34—37 sisalduvad eeskirjad seda teisiti ei määra.

§ 34. Asulaehituslik töö koosneb järgmistest üksiktöödest:

- 1) Koha vaatlusest ja programmi koostamisest, s.o. maa-alaga tutvumisest koha peal ja tööandja poolt ülesseatavate nõuete ülevaatlikust ning asjakohasest loendusest.

- 2) Üldisest ülevaateplaani tegemisest eelprojektina, s.o. katselisest ülesande lahendamist, elamisasunduste plaanimisel — maa-ala kruntideks jagamisega, linnaehituslikkudel üksiktöödel — tarvilikkude plaanide ja vaatejooniste väljatöötamisega.
- 3) Asulaehitusplaani koostamisest, s.o. ülesande lahendamist vastavalt asulaehitusplaanide kinnitamise kohta käivatele määrustele ühes tarvilikkude kirjalikkude või suusõnaliste seletustega.

Tarvilikkude plaanide ja vaatejooniste väljatöötamise all ei tule mõista viimistletud ehituseprojektide koostamist. Kui ehituseprojekte nõutakse, siis tasutakse nende kokkuseadmine § 27 ette nähtud tasumääradele vastavalt. Samuti on maksvad § 27 ette nähtud tasunormid juhul, kui asulaehitustööde tegelikul läbiviimisel tööde üldjärelvalve usaldatakse arhitektile või insenerile.

§ 35. Hindamise aluseks võetakse plaanitava maa-ala suurus ja ülesande lahendamise raskus maa-ala pinnakuju, omandusvahekordade või liiklemis- ja hoonestusnõuete poolest.

Ülesanded jaotatakse kahte gruppi:

- 1) Lihtsad, kui maa-ala on enam-vähem lameda iseloomuga ja omanduste piirid, olevad teed, raudteed ja veevoolud ei tekita plaanimisel raskusi.
- 2) Rasked, kui maa-ala pinnakuju on ebatasane ja omanduse piirid, veeteed, raudteed, sadamad, linnaehituslikkudel üksiktöödel olemasolevad või püstitada kavatsatud hooned raskendavad ülesande lahendamist.

§ 36. Üksiktööd hinnatakse:

- 1) Koha vaatlus ja programmi koostamine 20% § 27 alusel arvutatavast tasust.
- 2) Üldise ülevaate plaani tegemisest eelprojektina 40% § 27 alusel arvutatavast tasust.
- 3) Asulaehitusplaani koostamine 40% § 27 alusel arvutatavast tasust.

§ 37. Tasu määrad.

1. Linnade, alevite, alevikkude ja suvituskohtade ehituseplaanide koostamisel kogu töö eest:

Plaanid valmistatakse suurema maa-ala tõttu harilikult väikesemas mõodus, peaaesjalikult igasuguste liiklemisteede, platside, parkide ja ehitusekvartaalide j.m.s. skemaatilise äratähendamisega.

Maa-ala suurus kuni ha	Tasumäär 1 ha eest lihtsatel ülesannetel Kr.	Tasumäär 1 ha eest rasketel ülesannetel Kr.
100	4.50	6.—
200	3.75	4.75
400	3.—	4.—
800	2.25	3.25
üle 800	2.—	2.50

2. Maa-alade partselleerimisel kogu töö eest:

Plaanid valmistatakse väikesema maa-ala tõttu harilikult suuremas mõodus, kusjuures peale liiklemisteede, platside, parkide j.m.s. äratähendamise, maa-ala ära krunditakse ja hoonete paigutus ära märgitakse.

Maa-ala suurus kuni ha	Tasumäär 1 ha eest lihtsatel ülesannetel Kr.	Tasumäär 1 ha eest rasketel ülesannetel Kr.
20	9.—	12.—
40	7.85	10.50
80	6.70	9.—
160	5.60	7.50
üle 160	4.50	6.—

3. Linnaehituslikkudel üksiktöödel kogu töö eest:

Nende tööde all tuleb mõista tänavate, platside, läbimurrete, hoonegruppide, sildade, monumentide, kaevude üldist kujundamist, ülesõidurajade ning allsõiduteede ja kaldakindlustuste rajastamist j.m.s.

Maa-ala suurus kuni ha	Tasumäär 1 ha eest lihtsatel ülesannetel Kr.	Tasumäär 1 ha eest rasketel ülesannetel Kr.
5	60.—	120.—
10	52.50	105.—
20	45.—	90.—
üle 20	37.50	75.—

Plaanitava maa-ala suurusele tuleb juurde arvata plaanitavate tänavate, platside, kallaste j.m.s. ääres olevate kruntide pinnad.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

138. Haavapakkude raudteel veoks ja sadamates väljaveoks laoplatssidele vastuvõtmise määrus.

Antud Riigivanema poolt 2. märtsil 1934.

Alus: Eesti Vabariigi Põhiseaduse § 60 p. 10 (RT 86 — 1933).

§ 1. Kõik raudteejaamade piirkonnisse edasiveoks koondatud haavapakkude käsutajad on kohustatud teatama 10. märtsiks kohalikule jaamaülemale kõigist kohalolevaist pakkude tagavaradest, ära näidates pakkude arvu, mahtu (tihumeetrites) ja võimaluse korral nende päritolu (kellelt omandatud ja raiumiskoht: talu või metsa ja valla nimetus, riigimetsades aga metskonna ja vahtkonna nimetus ja kvartaali nr.).

§ 2. Eelmises (1) paragrahvi korras registreerimata uusi haavapakke võetakse alates 10. märtsist 1934 jaamades kaubakäsutajatelt raudteel veoks vastu ainult siis, kui hiljemalt ühes saatekirjaga esitatakse ka deklaratsioon, mis peab sisaldama alljärgnevaid andmeid:

- a) pakkude omaniku nimi ja elukoht;
- b) pakkude arv ja maht tihumeetrites;

c) pakkude päritolu:

- 1) kas valmistatud omast metsast või ostetud ja kellelt (müüja nimi ja elukoht isikut tõendava dokumendi järgi),
- 2) tegelik raiekoht (valla ja talu või metsa nimetus, riigimetsades aga metskonna ja vahikonna nimetus ning kvartaali nr.);

d) pakkude müüja või kohaletooja allkiri.

Allkiri võib olla ka deklaratsioonile juurdelisataval erilehel (erilehetedel) ja peab niisugusel korral sisaldama p.p. b ja c-2 all loendatud andmed;

e) deklaratsiooni esitaja allkiri.

§ 3. Registreeritud haavapakkude tagavarade teadetele tehakse vastavalt raudteel veoks vastuvõetud kvantumile sellekohane märkus.

Nende tagavarade veoks vastuvõtmisel jääb ära deklaratsiooni sisseandmise nõue.

§ 4. Haavapakkude kohta, mis sadamasse veetakse mahalaadimiseks laoplatesidele, välja arvatud raudteega kohale veetavad pakud, tuleb vastavatele sadamakaptenitele või nende ülesannete täitjatele esitada enne mahalaadimist deklaratsioon § 2 nõuete kohaselt.

§ 5. Teated tagavarade kohta (§ 1) ja deklaratsioonid (§§ 2 ja 4) hoitakse alal raudteejaamades ja sadamakaptenite juures ühe aasta jooksul. Teateid ja deklaratsioone on õigus kontrollida ja neist tarvilikke väljavõtteid teha politsei- ja metsametnikel.

§ 6. Teedeministril kokkuleppel Põllutööministriga on õigus anda lähemaid juhtnõure käesoleva määruse teostamiseks.

§ 7. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

139. Teenistustasude vähendamise määruse täiendamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 26. veebruaril 1934.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuuduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 92 — 1932).

I.

Teenistustasude vähendamise määruse (RT 31 — 1933) § 2 täiendatakse järgmise lõikega.

Vähendamisele ei kuulu Välisministeeriumi välisesinduste teenistuses olevate ametnikkude ja teenijate palgad.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. märtsist 1934.

Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

140. Vabariigi Valitsusele alluvate asutuste koosseisude määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 26. veebruaril 1934.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuiduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 92 — 1932).

§ 1. Välisministeeriumi välisesinduste määraliste riigiteenijate koosseis ja palganormid (RT 83 — 1933) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

Välisministeerium.**Välisesindused.**

Antwerpen.		Liik.	Arv.	Kuupalk.
II sekretär-asekonsul	a	1	570.—	
Berliin.				
Saadik	a	1	1.470.—	
Nõunik	a	1	1.000.—	
Atašee	a	1	530.—	
Ametnik	a	1	410.—	
Korrespondent	a	1	320.—	
Genf.				
Alaline esindaja Rahvasteliidu juures (ülesandeid täidab üks saadikutest välisriikides)	a	1	—	
I sekretär	a	1	800.—	
Helsingi.				
Saadik	a	1	840.—	
I sekretär-konsul	a	1	530.—	
Ametnik	v	1	200.—	
Kaunas.				
Saadik	a	1	980.—	
Ametnik	a	1	400.—	
Kopenhagen.				
I sekretär-konsul	a	1	620.—	
Leningrad.				
Peakonsul	a	1	870.—	
Asekonsul	a	1	420.—	
London.				
Saadik	a	1	1.470.—	
Nõunik	a	1	1.000.—	
II sekretär-asekonsul	a	1	600.—	
Ametnik	a	1	530.—	
Tõlk-korrespondent	v	1	370.—	
Valk (Läti).				
Asekonsul	a	1	170.—	
Moskva.				
Saadik	a	1	1.300.—	
Nõunik	a	1	900.—	
Atašee	a	1	430.—	
Ametnik	a	1	380.—	

	Liik.	Arv.	Kuupalk.
New-York.			
Konsul	a	1	1.150.—
Pariis.			
Saadik	a	1	1.500.—
Nõunik	a	1	1.150.—
Atašee	a	1	560.—
Tõlk-korrespondent	v	1	260.—
Riia.			
Saadik	a	1	1.100.—
I sekretär-konsul	a	1	600.—
Atašee	a	1	340.—
Tõlk-korrespondent	a	1	240.—
Rooma.			
Saadik	a	1	1.500.—
I sekretär-konsul	a	1	700.—
Stockholm.			
Saadik	a	1	1.150.—
II sekretär-asekonsul	a	1	620.—
Varssav.			
Saadik	a	1	1.450.—
I sekretär-konsul	a	1	740.—
Tõlk-korrespondent	v	1	220.—
Kokku välisesindused			42

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. märtsist 1934.

Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Välisminister Jul. Seljamaa.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 26. veebruaril 1934 kinnitatud

141. Kaubaveotariifi nr. 66 ja eriveotariifi nr. 81 muutmise ja nr. 129 maksmapanemise määrus.

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee üldise kaubaveotariifi nr. 66 (RT 100 — 1928, muudatused ja täiendused RT 36 — 1929; RT 87 — 1930; RT 103 — 1931; RT 11 — 1932 ja RT 63 — 1933) II osas alajaotus A üldises kaupade nimekirjas ja klassifikatsioonis tehakse järgmised muudatused ja täiendused:

Lhk.	Kaupade nimetused	Tariifklassid			
		Väike- saad.	5 t.	10 t.	15 t.
	Alltähendatud kaubanimetuste tariifklassid muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:				
54	Antratsiit	9	10	11	12
62	Kaltsud, kasuka	4	5	6	7
	„ riide	6	7	8	9
62	Kanep	3	6	7	8
62	Kanepi-seemned	5	6	8	9
66	Kivisüsi	9	10	11	12
67	Koks, kivisöe	9	10	11	12
68	Kotid, džuudist, rohust, takust, ka peekoni pakend džuudist:				
	a) uued	3	4	5	6
	b) pruugitud	7	8	9	10
68	Kotid, eriti nimetamata	3	4	5	6
71	Lauad, tünni-	7	8	9	11
	„ sae-	7	8	9	11
71	Ligniit	9	10	11	12
71	Linaseemned	5	6	9	11
73	Lubi, kustutamata ja kustutatud	11	14	16	18
71	Lina	3	6	7	8
73	Lõimed	1	2	3	4
73	Lõng, džuudi-, taku-	3	4	5	6
	„ eriti nimetamata	1	2	3	4
77	Niit	1	2	3	4
77	Nisu	7	8	10	12
83/84	Puumaterjal:				
	Latid, kanditud	7	8	9	11
	„ kantimata	13	15	16	17
	Lauad, saetud, hõõveldatud ja hõõvelda- mata	7	8	9	11
	„ kastide valmistamiseks	7	8	9	11
	„ tünni-	7	8	9	11
	Pakud ja palgid, ümmargused:				
	a) haava	12	13	15	16
	b) kase, lepa:				
	pikkusega kuni 1 m ¹)	13	16	17	18
	„ üle 1 m kuni 7 m ¹)	13	15	16	17
	„ üle 7 m	10	11	12	14
	c) kuuse-, männi-, paju-:				
	pikkusega kuni 1 m ¹)	13	17 ²)	18	19
	„ üle 1 m kuni 2,5 m ¹)	13	17 ²)	18	18
	„ üle 2,5 m	10	11	12 ³)	14

Märkused: 1) Vineeri- ja paberi- ja puupapivabrikutesse veol veomaks arvutatakse ühe klassi võrra odavamalt.

2) Kitsarööpmelisel teel veol vagunis kandejõuga alla 15 t. veomaks arvutatakse 18. klassi järgi.

3) Kitsaroompalisel teel veol arvutatakse 10 ton. saadetise veomaks 14. klassi järgi.

Lhk.	Kaupade nimetused	Tariifklassid			
		Väike- saad.	5 t.	10 t.	15 t.
	Pakud ja palgid, kanditud:				
	a) haava-, kase-, kuuse-, lepa-, männi-, paju-:				
	kanditud ühest või kahest küljest, ka poolpalgid	9	10	12	13
	kanditud kolmest või enam küljest .	7	8	9	11
	Pulgad, saetud (kastide valmistamiseks j.n.e.)	7	8	9	11
	Põhjad, tünni-	7	8	9	11
	Teibad, ridvad, ümmargused (jämedusega mitte üle 8 sm ladvast)	13	15	16	17
88	Riie, džuudi-, taku- (ka tõrvatud)	5	6	7	8
	„ kanepine, linane, puuvillane:				
	a) pleegitud, poolpleegitud, värvitud . .	1	2	3	4
	b) pleekimata ja värvimata	3	4	5	6
	Riie, presendi	3	4	5	6
90	Seemned, kanepi-	5	6	8	9
	„ lina-	5	6	9	11
97	Tsement	9	10	12	14
98	Turbapuru	15	18	20	20
98	Turvas	15	18	20	20
102	Vili: nisu	7	8	10	12

II.

Eriveotariifi nr. 81 (RT 21 — 1930) § 1 muudetakse ja pannakse maks-
ma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Linasaadetiste veo eest kõigist raudteejaamadest Tallinna jaama
ja Tallinn-Sadama jaama võetakse veomaksu järgmiselt:

Väikesaadetisena	—	üldise kaubaveotariifi 3. klassi järgi.
5 ton. saadetisena	—	„ „ 9. „ „
10 ton. „	—	„ „ 10. „ „
15 ton. „	—	„ „ 11. „ „

III.

Pannakse maksma eriveotariif nr. 129 puuvillase lõnga ja riide veoks
Narvast Tallinna.

§ 1. Alljärgnevalt kaupadelt nende veol Narvast Tallinna arvatakse
veomaks järgmiste üldtariifi klasside järgi:

Lõng, puuvillane	3	4	5	6
Riie: puuvillane, pleekimata	4	5	6	7
puuvillane, pleegitud, värvitud	3	4	5	6

IV.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. märtsist 1934.

Peaminister K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. Terras.

142. Majanduseministri korraldus aktsiaseltsi „Vennad Popov“, Tallinnas, mõnesuguste arvete sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban aktsiaseltsile „Vennad Popov“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras järgmised arved:

- 1) aktsiaseltsi poolt väljaantavad arved;
- 2) välismaalt saadavad arved.

§ 2. Tähendatud arvete tempelmaksu arvestamiseks peetakse aktsiaseltsis „Vennad Popov“ eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) arvesaaja nimi või välismaalt saadud arve väljaandja nimi ja väljaandmise kuupäev;
- 4) arve summa välisrahas;
- 5) arve summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja mak-sudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse väljaantavad arved enne käest-andmist, aga välismaalt saadud arved kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale arvele märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all arve tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) tempelmaksu summa;
- 3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud arvetele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud and-mete veel arve kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab aktsiaselts „Vennad Popov“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraama-tusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kvitüüngi vastu tem-pelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesoleva korralduse maksmahakkamisega kaotab maksvuse RT 58 — 1933 art. 462 all avaldatud Majanduseministri korraldus.

§ 7. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. märtsist 1934.

Tallinnas, 22. veebruaril 1934. Nr. 273/g³³/13770.

Majanduseminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.